

CHYTRÝ ROHLÍK

Uvnitř vydání

Jak vidíme různá školní zákoutí	2
Dočasně neslyšící sedmáci	3
Závodníci nebo pohodáři?	3
Sestřička na kardiologii	4
Nové povídky	5,6
Filmy, recepty	7
Hádky	8

Úvodník: Křupavý rohlík podruhé

Je tu druhé vydání časopisu CHYTRÝ ROHLÍK. Můžete se těšit na různé zajímavé články, nové autorské povídky, recenzi nového filmu, prima recept a nebudou chybět ani hádky. Dozvíme se například něco o školních zákoutích, o návštěvě z Plzeňské unie neslyšících

v 7. ročníku, nebo o práci sestřičky na kardiologii a mnoho dalšího. Nové autorské povídky se jmenují Knihovna a Záhony růží. Také se dozvíme něco o novém filmu Orel Eddie a v Rohlíkových receptech se naučíme péct beránka. Nakonec si zkusíme

obrázkové hádky. Doufám, že se Vám bude druhé vydání líbit alespoň tak, jako vydání předchozí.

Za celou redakci časopisu CHYTRÝ ROHLÍK Vám mnoho zábavy přeje

Adam Štěpánek

Školní parlament zahájil svou činnost

V úterý 6. března 2018 se uskutečnilo první setkání školního parlamentu naší základní školy.

V parlamentu zasedají zástupci jednotlivých tříd. Na jednání parla-

mentu se řeší a probírají věci, co by si žáci přáli změnit, mohou vznášet nové náměty, návrhy nebo realizovat své plány. Momentálně se na parlamentu rozhoduje o

skříňkách do šaten a o nových počítačích. Vše se důkladně konzultuje se všemi, koho se to týká.

Agáta Reiserová

ROHLÍKŮV KALENDÁŘ

7. KVĚTNA 2018
ano, malý dárek paní ředitelky ... ředitelské volno a delší víkend

12. KVĚTNA 2018
Férová snídaně. Přijďte si užít piknik s férovými dobrotami.

14. KVĚTNA 2018
S biskupem Tomášem Holubem o vojenských misích.

18. ČERVNA 2018
nájezd 6. a 7. A na Spálené Poříčí aneb začíná Badatelský týden

29. ČERVNA 2018
jak to jen říct....
PRÁÁÁÁZDNINY!

Školní zákoutí očima recenzentů

Šatny se nacházejí v přízemí naší školy. Střední škola vlastní skříňky, základní škola šatny. Šatny na první pohled nejsou moc hezké, jsou spíše zastaralého vzhledu, zejména zelené klece jsou trochu oloupané.

Výhodou je to, že jsou prostorné a že má každá třída svou klec. Šatny mají základní vybavu: polici na boty a věšáky na bundy. Před vyučováním jsou šatny zamknuty. Zamykají se, když vyučování začíná a odemykají, když vyučování končí.

Šatny mají na starost lidé nazývaní šatnáři. O úklid se stará paní uklízečka, která zde uklízí každý den a snaží se je udržovat v pořádku.

Pavčina Soukupová

Šatny se nachází v podzemní části budovy, schází se do nich po schodišti, a tak by se dala za první nevýhodu považovat nepřístupnost hendikepovaným osobám.

V prostoru se nacházejí skříňky a klece. Skříňky využívají žáci SŠ a klece jsou přiděleny po jedné třídám ZŠ. To

je nevýhoda pro žáky ZŠ, kteří musí mít domluveno, kdo bude mít klíček, aby se do šatny dostali všichni. Také už se stalo, že byly klece vytopeny a

majetek žáků mohl být poškozen. Středoškoláci však mají své věci v bezpečí v uzavřených skříňkách.

Výrazný problém, který činí šatny neoblíbenými, je předlidskost. Po chodbě u klecí projdou vedle sebe maximálně dvě osoby a je tam hluk. Do šatny nikdo nemá důvod chodit rád, ale plní svůj účel, že si v nich můžeme odkládat své věci.

Kateřina Habešová

Dva pohledy na šatny. Který je bližší Vám?

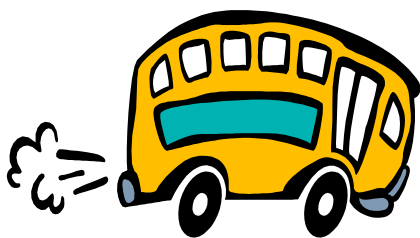
Školní bufet ... souhlasíte s naší recenzentkou?

Školní bufet se nachází v přízemí školy. Je to malá útulná místnost, kde jsou připraveny i stoly s židlemi pro posezení.

Otevírá se ráno v 7:30 h a zavírá v 13:30 h. Jen o velké přestávce je zde menší fronta, jelikož si někteří žáci jdou pro svačinu, kterou si lze předem objednat. Na internetové stránce se zaregistruje jméno, pod kterým si žák vyzvedne balíček s vybraným jídlem. Vždy den předem je možné si zvolit jednu ze dvou možností z každého druhu jídla či šťáv. Platí se předem přes účet.

Nakupovat lze ale i na místě bez objednávky. Najde se zde vše od sendvičů, baget, přes různé tyčinky a kukuřičné křupky až po minerálky či šťávy. V nabídce jsou i jogurty a ovocné kompoty. Ceny jsou přiměřené a obsluha se chová mile.

Michaela Kolářová

FOTÍTE RÁDI?
POŠLETE FOTKY ZE ZVEŘEJNĚNÍ
CHYTRÉMU ROHLÍKU. Na tomto místě
může být příště místo nicneřikajícího
žlutého autobusu Vaše fotka. :-)

ROHLÍK TVRĎÁK RADÍ aneb praktické rady pro nepraktické školáky

Jak se rychle najíst?

Jděte do jídelny na oběd později, nebude tam fronta.

Závodníci a pohodáři zářili na Špičáku

V neděli 7. ledna 2018 se třída 7.A Církevní ZŠ a SŠ Plzeň vydala vlakem na šumavský Špičák. Probíhal zde jejich lyžařský kurz, kde se učili nebo zdokonalovali ve sjezdovém lyžování. Pět dívek a paní učitelky Hanka Špinková a Vladka Marková byly ubytovány v penzionu Blaženka, zbytek třídy s panem učitelem Michalem Dvořákem v tzv. Tělocvičně. Ubytování bylo průměrné, přesto útulné a dostavující.

První den se žáci rozdělili na skupinu začátečníků a pokročilých. Zatímco se začátečníci pod sjezdovkou učili základy, pokročilí vyjeli vlekem kotvou na Michálka, malou rodinnou sjezdovku pod Šancemi, což je nejprudší sjezdovka v České republice.

V průběhu kurzu se pak obě skupiny posunuly. Pokročilí, které jsme pojmenovali závodníci, přešli na velkou sjezdovku se sedačkovou lanovkou. Začátečníci označení jako pohodáři na Michálka. Ve středu byl odpočinkový den, kdy se lyžovalo jen dopoledne a odpo-

ledne šla celá třída k Čertovu jezeru. Poslední den, v pátek, si i pohodáři zkusili velkou sjezdovku. V pátek odpoledne se vrátili opět vlakem domů. Všichni byli nadšeni a mají

spoustu krásných zážitků. Někteří se naučili lyžovat, jiní se posunuli na lepší úroveň a mnozí se více spřátelili.

Michaela Kolářová

Návštěva z Plzeňské unie neslyšících v 7. ročníku

Dne 27. února se konala beseda s neslyšícími pro sedmý ročník. Na besedu přišly dvě zástupkyně z neziskové organizace, která se jmenuje Plzeňská unie neslyšících. Jedna neslyšela, a proto mluvila znakovou řečí, a druhá nám to překládala. První hodinu, co u nás byly, pro nás měly povídání o neslyšících.

Co dělají neslyšící ve volném čase, jak se učí, představily nám znakovou řeč. Druhou hodinu jsme mluvili i my. Zkusili jsme si pár situací, jako bychom byli sami neslyšící. Na konci této besedy jsme se naučili několik vět ve znakové řeči. Další informace o neslyšících a o neziskové organizaci Plzeňská unie

neslyšících naleznete v uvedeném odkazu.

Ester Eberlová

<http://www.helpnet.cz/sluchove-postizeni/organizace-sluchove-postizenych>

Co obnáší práce na kardiologii ... zajímaví lidé kolem nás

Milí čtenáři, moje maminka pracuje jako zdravotní sestřička na kardiologii ve Fakultní nemocnici Plzeň. V tomto rozhovoru bych Vám chtěl přiblížit něco málo z její práce.

Nejdřív bychom asi měli vysvětlit, co vlastně znamená slovo kardiologie.

Je to lékařský obor zabývající se onemocněním srdce a cév. A říkáme tak i oddělení v nemocnici, kam pacienti s těmito problémy přicházejí.

Co obnáší práce sestry na oddělení kardiologie?

Pečujeme o nemocné lidi se srdečním onemocněním. Základním vyšetřením je EKG, při kterém se měří elektrické potenciály srdce. Dále měříme tlak krve a pulz. Takto připravený pacient jde k lékaři, který určí další léčbu.

Jakou školu je nutné vystudovat na tuto práci?

Střední zdravotnickou školu obor všeobecná sestra.

Máš nějaké zajímavé historky ze služby?

Zajímavá historka byla třeba, když přišel anglicky mluvící pacient na jedno vyšetření, před kterým musí sestra poskytnout pacientovi spoustu informací. Musela jsem se dobře připravit na konverzaci v cizím jazyce. Dobrou zprá-

vou je, že pacient vše dobře pochopil a vykonal.

Jak máte rozdělené úkoly?

Vedoucí lékař nám rozděluje pracovní místo, například ná-

Jak dlouho děláš tuto práci?

Jako zdravotní sestra pracuji dvanáct let, z toho čtyři roky na kardiologii.

Baví tě práce na kardiologii?

běrová místnost, připojování holtrů aj.

Jaké děláš nejčastěji úkoly a jak je střídáte? Asi je nesmysl, aby měla každá sestra jeden jediný úkol.

Neexistuje jediná práce, kterou bych dělala častěji než jakákoli spolu sestra, protože se pravidelně střídáme.

Ano, je to zajímavá práce a obor je to složitý, takže stále objevuji nové věci, které jsem dříve neznala.

Vybrala by sis tuto práci znovu?

Ano, protože nic jiného dělat neumím.

Vojta Krbec

Knihovna

„Hej!!! Musíme tu podlahu mýt kvůli tobě, tak dělej!“ křičí na mě holka s černými vlasy zapletenými do copů. „Já za to nemůžu. Já na rozdíl od někoho umím hrát fotbal,“ bráním se.

„Tak se pokusíme uklidnit, jo? Mě se tu taky nelíbí, ale to neznamená, že se tady začneme hádat. Můžeme si u toho povídat,“ uklíňuje nás kluk s modrýma očima.

„Time, ty jsi uhnul, takže je to tvoje vina.“

„Bille, nech toho. To ty jsi kopnul ten míč a rozbil okno,“ přeruší mě přísně Rebeka a otočí se Tima. „O čem si chceš povídat?“ ptá se „Strašidelné historky?“

„Jo, ale já vyprávím,“ ozvu se.

„Před několika lety, když naši rodiče byli malí ...“

„Ale Bille, tohle jsi vyprávěl minule,“ ozve se Rebeka a zamračí se na Tima, když jí šlápne na místo, které právě vytřela.

„Tak máme hotovo a co budeme dělat teď?“ ozve se Tim.

„ Jsme v knihovně, můžeme si číst,“ usměje se Rebeka.

„Malého prince nebo Narnii?“ ukazují na knížky.

„A co tamhle ta?“ ptá se Tim a ukazuje na tmavě modrou knížku.

„Dobrodružství začíná,“ čte a otvírá knížku. „Minulost nebo budoucnost?“

„Minulost,“ řekneme najednou. Tim otočí stránku a objeví se oslepující záře. Kolem je tma.

„Rebeko? Time?“ ozvu se. „Kde jste?“ Zazáří na mě světlo a já poznám, že se na mě směje Rebeka.

„Kde je Tim?“

„Tady. Kde to jsme?“

„Jak to mám vědět? Ale zdá se, že začíná svítat,“ říká Rebeka a má pravdu. Na obzoru začalo vycházet slunce.

Prohlédnu si věc, kterou drží Rebeka. Vypadá to jako modrý kámen, ale v slabém slunečním světle tlumeně září. Rebeka si všimla, že si ho prohlížím a podala mi ho.

„Tohle jsem našla, když jsem vás hledala.“

„Super, už jsme se našli, ale kde to jsme?“

„V Prithaynu,“ ozve se Tim, který si prohlížel knihu.

„Jak to můžeš vědět?“ ptám se.

„Je to tu napsané a dokonce je tu mapa.“

„Takže si to srovnáme. Víme, kde jsme, a máme mapu, ale nevíme kam jít, abychom se mohli vrátit domů,“ přemýšlím.

„Bille? Na tohle by ses měl podí-

cesta. „Jinou možnost nemáme než se vydat na cestu. Kudy máme jít?“

„Přes les hrůzovlády,“ čtu.

Mlčky jsme šli a děsili se toho, co nás čeká.

Tim jako první prolomil ticho:

„Nepřipadá vám, že zapadá slunce?“

„Cože?“ řekneme najednou.

„Vždyť jsme na cestě asi tři hodiny.“

„Půjdeme do lesa hned, nebo se tady utáboříme?“ ptá se Tim.

Tim nikdy nebyl vůdčí typ a vždycky nechává za sebe rozhodovat jiné.

„Time, ty ses zbláznil, samozřejmě že půjdeme až ráno,“ říká Rebeka a lehne si na zem. Vyměníme si s Timem pohledy a jdeme spát. Ráno mě probudí zařetání koně. Dělán, že ještě spím a snažím se nenápadně prohlédnout nezná-

AUTORSKÁ POVÍDKA

Chcete vědět, jak příběh pokračuje?

Najděte si jeho další část na nástěnce Chytrého rohlíku ve 2. patře.

Můžete si tam celou povídku půjčit, přečíst a zase vrátit.

vat,“ říká Rebeka a ukazuje knížku. Drží ji rozevřenou na straně, kde před chvílí nic nebylo. Přijdu k ní a všimnu si, že se tam pozvolna objevuje obrázek, jako by ho malovala neviditelná ruka. Na ilustraci jsou tři postavy.

„A dokonce se o nás píše příběh,“ zavýskne Tim a otočí stranu s mapou, na níž se mezitím zvýraznila

mou postavu. „Hej ty, nedělej, že spíš a probud' své kamarády,“ zavolá na mě dívčí hlas.

Povzdechnu si a otočím se. Dívka má černé vlasy a je oblečena v koženém obleku. Všiml jsem si, že jí na rameni visí toulec. „Kdo jsi?“ ptám se. „Jsem Samotářka.“

..... pokračování

Anna Křížová

Záhony růží

Psal se 14. květen 2005, když dvě pětileté děti běžely rozlehlými zahradami sídla rodiny Whiteových. První běžel černovlasý chlapec v bílé košili a černých kalhotách. Za ním dívka se světle hnědými vlasy v jemně růžových šatičkách.

Míjeli nádherně rozkvetlé stromy a keře, jezírka, lavičky, cestičky, záhony s květinami. Jaro zde bylo překrásné, ale děti mu nevěnovaly nejmenší pozornost. Znaly to z paměti. Byl to jejich domov. Ale i to, co známe nejlépe, má své tajemství.

„Jamesi, počkej na mě!“ křikla na svého společníka dívka. James se jen ohlédl, ale běžel dál: „Poběž, Rose! Odhalil jsem další tajemství! Je to úchvatné!“ Tyhle děti braly jako své poslání odhalit všechna tajemství tohoto sídla. A tak běžely dál zahradami, dokud se nedostaly nakonec. Byl tam keř. Obrovský.

„Co tady děláme?“ ptala se malá Rose.

„Pojd'. Je to úžasné. Ale nikdo o tom neví. Tohle tajemství bude jen

naše,“ odpověděl prostě James a rozhrnul keř. Odhalil tak zašlou a starou branku. Otevřel ji a oba prošli. Branka se za nimi tiše zavřela. Ocitli se v překrásné zahradě s růžemi. Ale ne ledajakými. Byly až dva metry vysoké. Každá rostlina měla jiný odstín, od čistě bílé po krvavě rudou. Působilo to kouzelně. Záhony tvořily bludiště.

Rose s Jamesem šli bok po boku bludištěm. Obdivovaly krásu, která vyrostla a oni o tom neměli ani ponětí. Najednou Rose zastavila a přistoupila k jedné růži stejné barvy jako její šaty. Chtěla si přičichnout, avšak růže ji polapily a vtáhly mezi sebe. Rose jen stačila vykřiknout „Jamesi!“, než ji růže umlčely.

James šel zatím dál s vědomím, že si Rose jen kousek odskočila podívat se na obzvlášť nádhernou růži. Když ale uslyšel její křik, rozběhl se za ní. Už však uviděl jen lem jejich šatů, jak mizí v záhonu.

AUTORSKÁ POVÍDKA

Pokusil se růže vytrhnout, odhrnout nebo je poškodit, ale nic se nedělo. James byl v koncích. Netušil, co si počít. A pak dostal nápad. Pohládl jednu z růží a ta se zachvěla. Uběhlo několik vteřin. Stále nic. James už se rozhodl běžet pro pomoc, když se růže rozestoupily. Uviděl na zemi Rose v bezvědomí. Byla celá špinavá a poškrábaná. James ji zvedl a vynesl ven ze záhonu. Položil ji na lavičku, která tam jistě předtím nestála. James ale neměl čas to řešit. Utrhl květ a pohládl ho. V ruce se mu vytvořil věneček z růží. Položil ho Rose na hlavu. V tu chvíli se jí všechny ranky uzdravily a ona se probrala.

„Co se stalo?“ zeptala se.

„Pak ti to povím. Ted' pojd'. Musíme jít,“ James k ní natáhl ruku. Ona se usmála a chytila se jí. Vstala a ruku v ruce šli zpět.

Když pak James Rose vyprávěl, co se stalo, řekl jí: „Ta růže tě ochrání především. A bude fungovat jako pouto mezi námi. Když se jednomu z nás něco stane, zvadne.“ Nikdy si nedokázal vzpomenout, jak na to přišel, ale věděl, že je to pravda.

Během následujících let, velmi často chodili vzpomínat na společné chvíle právě k *Záhonům růží*, jak jim začali říkat. Ale každý zvlášť. Nikdy o tom tomu druhému neřekli. Bylo to jejich místo vzpomínek a nikdy se o něm nikomu nezmínili. Bylo to jejich malé tajemství.

Gabriela Kultová

Kovy na Úspěchobraní

Putovní konference Úspěchobraní se konala 4. dubna v plzeňské Papírně. Bylo to inspirativní setkání s mladými úspěšnými lidmi. Klade si za cíl představit osobnosti ve věku do 30 let, které se živí tím, co je baví.

Mezi řečníky přivítalo například úspěšného youtubera Kovyho nebo podnikatelku a designérku Lucii

Štruncovou. Kovyho nejúspěšnější video překonalo hranici 8,4 milionu shlédnutí, devatenáctiletá česká designérka Lucie Štruncová prodává své umělecké předměty z polymerové hmoty po celém světě.

V rámci přednášek se účastníci dozvěděli o jejich začátcích, inspiraci, zkušenostech i problémech, které je během jejich kariéry potkaly. Účastníci pak mohli s řečníky dál debatovat.

David Misař

DĚJE SE V PLZNI

Co zrovna hrajeme ...

PLAYERUNKNOWN'S BATTLEGROUNDS

Jde o tzv. battle royale hru. To znamená, že se snažíte přežít jako poslední ze 100. Jste na ostrově, na kterém jsou rozmístěny zbraně. Ty používáte na obranu. PUBG jsem si vybral kvůli tomu, že je akční a dá se hrát s kamarády, buď solo (sám) nebo duo (dva) nebo squad (tým 4).

CUPHEAD

Je to run and gun hra (běžet a střílet). Jde o příběh o dvou bratřích Cuphead a Mugman, kteří bojují proti zlu. Hra má dětskou grafiku, ale někdy dokáže člověka naštvat. Cuphead jsem si vybral, protože to je zábavná hra. Pro mladší i starší publikum.

Marek Bušek

Viděli jsme a doporučujeme...

OREL EDDIE

Film je natočen podle skutečného příběhu. Ve filmu hrají známé filmové hvězdy jako Hugh Jackman (hrál hlavní postavu ve filmu Wolverine) nebo Christopher Walker. Příběh se odehrává ve velké Británii, kde žije malý kluk jménem Eddie Edwards, který se chce za každou cenu dostat na olympiádu a

zkouší všemožné sporty. Jeho otec trvá na tom, že před olympiádou se musí něčemu vyučit, a proto ho učí tesařinu. Eddie si nakonec usmyslí, že pojedě alespoň na zimní olympiádu a začne v zimě chodit lyžovat. Po nějaké době se přihlásí do výběru, ale nevyberou ho. Tak si řekne, že bude skákat na lyžích. Proto odjede ve svých dvaceti letech do Německa, kde získá skvělé ubytování a k tomu potká místního pluhaře, o kterém poté zjistí, že byl v výběrovém americkém týmu a který ho začne učit. Jak dopadne Eddieho sen o olympiádě? Podívejte se na film. Stojí to zato. *Matouš Jakoubek*

ROHLÍKOVY RECEPTY

Recept na velikonočního beránka

Máte rádi velikonočního beránka a je vám líto, že se peče jen jednou v roce? A co vám brání upéct ho třeba uprostřed léta?

Ingredience:

300g polohrubé mouky
5 vajec
250g krupicového cukru
1 sáček vanilkového cukru
citrónová kůra a šťáva
rozinky
máslo na vymazání formy
moučkový cukr
čokoládová poleva

POSTUP:

1. Troubu předehřejte na 200 °C. Formu důkladně vymažte změklym máslem a vysypte trochou mouky. Vejce a žloutky ušlehejte v míse s cukrem do pěny, přidejte citrónovou šťávu i kůru a mouku.
2. V jiné nádobě vyšlehejte z bílků tuhý sníh a lehce ho vmíchejte do těsta.
3. Těsto vlijte do formy, přiklopte a vložte do trouby. Pečte zhruba pětadvacet minut, až je beránek krásně zlatý.
4. Formu vyjměte z trouby a na hodinku až dvě ji zabalte do vlhké utěrky, až zcela vychladne. Opatrně beránka vyklopte, posaďte na servírovací talíř, poprašte moučkovým cukrem, vytvořte malé důlky a vložte do nich rozinky jako oči. Můžete ho také přelít čokoládovou polevou a nechat vychladit.

5. DOBROU CHUŤ !

Pavčina Soukupová

CHYTRÝ ROHLÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS
CÍRKEVNÍ ZŠ PLZEŇ
TÁBORSKÁ 28
326 00 PLZEŇ

REDAKCI NAJDETE V 7.A
EMAIL:
ROHLIK@CISPLZEN.CZ

► Už se nám to peče!

WWW.CISPLZEN.CZ

DROBKY Z REDAKCE ROHLÍKU

Redakci Chytrého rohlíku tvoří členové semináře Reportéři ČŠ ze 7.A. To už víte, že... Zjistili jsme ale, že psavci jsou také v 6.A ... doufáme, že si v Rohlíku budete moct příště přečíst i některý z jejich příspěvků.

A platí to i pro Vás— pokud byste měli chuť něčím přispět, neváhejte. Ať už to bude článek, hádanka, obrázek nebo fotka. Pochlubte se. Rádi to zveřejníme.

Pište na rohlik@cisplzen.cz

Naše redakce také expanduje do online médií. Příspěvky najdete na **FB stránce školy**. Sledujte <https://www.facebook.com/cirkevniskola/>

VYPEČENÉ HRY A HÁDANKY

Říká se, že jsou si věci podobné jako vejce vejci. Takhle dvě velikonoční Kačky Habešové jsou ale stejná jen na první pohled. Kolik najdete rozdílů? A co teprve matematická hádanka Vojty Krbce a Vojty Klingera! Hádankou je i fotka na titulní straně časopisu. Pokud jste hledali nějaké vysvětlení, proč tam je ... no, žádné jsme Vám nenabídli. Co fotka představuje a k jakému dubnovému svátku se vztahuje? Napoví Vám děti v 1.A a ve 2. A.

$$\text{brambora} + \text{brambora} + \text{brambora} = 90$$

$$\text{brambora} + \text{mrkev} + \text{mrkev} = 55$$

$$\text{mrkev} - \text{mrkev} = 42,5$$

$$\text{brambora} + \text{mrkev} + \text{mrkev} = ???$$

